

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2019, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, în privința inculpatului

Vasilica Cristian XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătorei Drochia din 18.02.2019, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. c), d), 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. c), d), 84, 90¹ Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea parțială a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an, calculată după executarea reală a pedepsei închisorii de 1 an.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 13.12.2018 - 24.05.2019,
instanța de apel: 22.07.2019 - 11.12.2019,
instanța de recurs: 26.02.2020 - 13.05.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei mun. Chișinău din 24 mai 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Vasilica Cristian a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătorei Drochia din 18.02.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri, din 24.05.2019.

Conform prevederilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, a fost instituită perioada de probațiune după executarea pedepsei cu închisoare, fixând un termen de probă de 1 an și 6 luni.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Stelea Vera prejudiciul material în sumă de 1650 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Vasilica C., fiind minor, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele, admitând și dorind survenirea lor, profitând de faptul că nu este observat de nimeni, prin acces liber, la 05.11.2018, în jurul orelor 15⁰⁰, aflându-se în mun. XXXXX, în piața centrală situată pe str. XXXXX, XXXXX, pe ascuns a sustras din geanta lui Stelea V., care se afla pe masă, un portmoneu pentru dame de culoare neagră la preț de 100 lei în care se aflau bani în sumă de 1550 lei, polița de asigurare pe numele lui Stelea V., buletin de identitate pe numele ultimei și legitimația de pensionar, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 1650 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a statuat că inculpatul este minor, are antecedente penale, se află sub supravegherea medicului psihiatru cu "XXXXX", "XXXXX", că art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal prevede ca sancțiune amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, închisoare de până la 4 ani, dar inculpatul se bucură de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a minimumului și maximumului din pedeapsa prevăzută, urmând a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 luni, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Drochia din 18.02.2019, urmând a-i stabili pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare.

Având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptei comise, ținând cont de circumstanțele pricinii și persoana celui vinovat, prin aplicare alin. (1) art. 90¹ Cod penal, urmează a-i institui, după executarea pedepsei cu închisoare, un termen de probă de 1 an și 6 luni.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Oleg Reaboi a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și condamnarea lui Vasilica Cristian în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 4 luni închisoare.

Totodată, în baza art. 90¹ Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni cu executare în centrele de detenție pentru minori și tineri, iar ulterior executării pedepsei cu închisoarea, să-i fie suspendată parțial, pentru perioada de probațiune de 1 an și 2 luni.

Apelantul a invocat că, instanța de iure, aplicând corect normele art. 84 alin. (4) și 90¹ alin. (1) Cod penal, eronat i-a stabilit 2 ani și 6 luni închisoare și perioadă de probațiune după executarea pedepsei cu închisoare de 1 an și 6 luni, fără a indica cert termenul executării pedepsei reale cu închisoarea și respectiv termenul perioadei de probație.

3.1. A declarat apel și avocata Rodica Cojocar, solicitând casarea parțială a sentinței și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, non privativa de libertate.

Apelanta a invocat că, instanța nu a ținut cont la stabilirea pedepsei și de faptul că, ultimul are o vârstă fragedă, este la un început de cale în viață, având vârsta de numai 16 ani, că și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, care este una ușoară, fiind în drept să aplice și prevederile art. 79 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2019, apelul avocatei a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre.

Vasilica Cristian a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3) și 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Drochia din 18.02.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 4 luni închisoare.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, inculpatul urmând să execute 1 an și 2 luni din pedeapsa stabilită, în centrele de detenție pentru minori și tineri, din 11.12.2019, cu includerea perioadei aflării sub arest de la 18.02.2019 până la 11.12.2019, executarea celeilalte părți din pedeapsă stabilită - 1 ani și 2 luni, fiind suspendată condiționat, pe perioada de probațiune.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, luând în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a comis infracțiuni similare, însă inculpatul nu și-a făcut concluziile de rigoare, nu a pășit pe calea corijării și din nou a comis infracțiunea cu intenție, de aceea instanța de fond întemeiat i-a aplicat lui Vasilica C. pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsă care este adecvată celor comise. Pedeapsa aplicată de instanța de fond este în corespundere cu legislația, fiind echitabilă celor comise de inculpat. Temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpatul poate fi corectat prin stabilirea în privința lui a unei pedepse privative de libertate, nu s-au stabilit.

Astfel, categoria pedepsei stabilită lui Vasilica C. de prima instanță corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Totodată, conform art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate: categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute, categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare.

În aceste sens, prima instanță nu a luat pe deplin în considerație prevederile art. 90¹ alin. (1) Cod penal, care stipulează, că în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Așadar, în apelul declarat procurorul este just indicat că deși instanța a aplicat corect normele art. 84 alin. (4) și 90¹ alin. (1) Cod penal, eronat a stabilit pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare și perioada de probațiune după executarea pedepsei cu închisoare de

1 an 6 luni, fără a indica cert termenul executării pedepsei reale cu închisoarea, fapt ce urmează a fi corectat prin prezenta decizie.

Așa, la pedeapsa stabilită lui Vasilica C. prin prezenta sentință în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, de 6 luni închisoare, potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal se va cumula parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Drochia din 18.02.2019, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani 4 luni închisoare. Iar în temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, Vasilica C. urmează să execute 1 an și 2 luni din pedeapsa stabilită, în centrele de detenție pentru minori și tineri, executarea celeilalte părți din pedeapsă – 1 an și 2 luni, se suspendă condiționat, pe perioada de probațiune.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Elena Lisnic, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acestei decizii, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că, în descriptivul decizie instanței de apel s-a constatat, că categoria pedepsei stabilită lui Vasilica C. de prima instanță corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată, iar în consecință casează sentința în latura stabilirii pedepsei penale, pe motiv, că instanța nu a indicat termenul concret al pedepsei cu închisoare executarea căreia a fost suspendată. Ori, în asemenea circumstanțe motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii adoptate.

Mai mult, instanța de apel stabilind pedeapsa inculpatului în conformitate cu art. 90¹ Cod penal, nu a indicat cert termenul perioadei de probațiune pentru care a fost suspendată executarea pedepsei - închisoare de 1an 2 luni din pedeapsa definitivă de 2 ani 4 luni.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 70, 75, 90¹ alin. (1) și 84 alin. (4) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității

sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză instanța stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. În cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că instanța de fond întemeiat a aplicat inculpatului categoria pedepsei – închisoare, și în acest aspect motivarea soluției nu contrazice dispozitivul deciziei.

Totodată, dispoziția art. 90¹ alin. (1) Cod penal, prevede clar că prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă. Prin urmare, termenul suspendat și constituie perioada de probațiune ca atare.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului conform prevederilor legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul deciziei, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2019, în privința inculpatului Vasilica Cristian XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 iunie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun